

Nr 175.

Av herr Linderot, om lika arvsrätt för utomäktenskapliga och inom äktenskap födda barn.

I befolkningsdebatten ha de utomäktenskapliga barnens ställning ofta förts på tal. Man har med rätta påtalat den sociala nedvärdering, som följt den utomäktenskapliga börden. Vad som främst aktualiserat frågan äro givetvis de farhågor man hyst om befolkningsutvecklingen. Den moraliserande attityden har fått ge vika för den ståndpunkten, att *alla* barn böra välkomnas, de utomäktenskapliga såväl som de äktenskapliga. Denna nya moral, som äntligen börjat bryta igenom, måste emellertid sväva i luften, så länge ingenting göres i lagstiftningshänseende för att jämställa de utomäktenskapliga barnen med de övriga.

De reformer som krävas äro framför allt av *ekonomisk* art. En väsentlig sådan berör *arvsrätten*. Principiellt äro vi anhängare av en *fullständig* revidering av gällande arvslagar.

Till dess att en sådan revidering kommer till stånd bör emellertid den orättvisa kunna undanröjas, som ger förmånsrätt för det äktenskapliga och undantagsställning för det utomäktenskapliga barnet. Lika arvsrätt efter fadern såväl som efter modern för båda kategorierna skulle tillgodose inte bara kravet på formell mänsklig rättvisa utan också förbättra uppväxtförhållandena för ett betydande antal barn. Under nuvarande omständigheter äro de utomäktenskapliga barnens möjligheter till omvårdnad och utbildning starkt begränsade i jämförelse med de inomäktenskapligas av motsvarande socialgrupp.

Vilken oerhörd betydelse detta har framgår av några sifferuppgifter. Under femårsperioden 1931/35 föddes i Sverige i genomsnitt årligen 87.374 barn, varav 13.372 d. v. s. 15,30 procent voro utomäktenskapliga. 1936 var antalet utomäktenskapliga barn 11.887 eller 13,37 procent av samtliga, 1937 11.690 och 12,94 procent, 1938 11.960 och 12,73 procent samt 1939 12.055 och 12,38 procent. Ungefär *en åttondedel* av barnen födes alltså *utom äktenskapet och erhåller en ur rättslig och ekonomisk synpunkt missgynnad ställning*. För ett fullständigt tillgodoseende av deras rättigheter, i den mån de höra till den fattigare befolkningen, kräves ingenting mindre än en samhällsreform. Men en revidering av arvslagen skulle *förbättra* deras sociala ställning.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslår undertecknad,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till en sådan revidering av arvslagen att utomäktenskapliga barn erhålla lika arvsrätt som de inom äktenskap födda.

Stockholm i januari 1943.

Sven Linderot.